

{ رحمت تو آسمان را میگستراند، ای خداوند
وفاداری تو ابرها را میگستراند
دست عدالت تو بر فراز دره ها
و شهر ها کشیده شده است
عشق تو (محبت تو) ای خداوند مانند آغوش آسمانهاست
داوری تو شبیه عمق دریاهاست تو جانها را به نجات راهنمایی میکنی تو افسوس
مخلوقاتت را به یاد خواهی آورد
چقدر رحمت تو گرانبهاست ای خداوند آنجا که انسان زندگی آغاز میکند بال های تو
از عشق در تاریکی گسترش میاد ما پنهان هستیم زیر سایه. تو جان تشنه را در کویر
خنک (تازه) میکنی
تو قمری (فاخته) لرزان را نجات میدهی بهار ابدی زندگی در توست و ما باید
روشنایی را در نور تو ببینیم بر
اساس مزمور داوود ۱۰-۶:۳۶ ساخته بی . اس . اینگمان ۱۸۴۵